

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 august 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 12 decembrie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2018, declarat de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului

Dianu Danil.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 25.06.2015 - 12.12.2016;
2. Instanța de apel: 25.01.2017 - 15.06.2017;
02.03.2018 - 18.04.2018;
3. Instanța de recurs: 01.09.2017 - 30.01.2018;
22.06.2018 - 01.08.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 12 decembrie 2016, Dianu Danil a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(1) Cod penal, la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 26 noiembrie 2013, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Dianu Danil, la 12 aprilie 2015, aproximativ la ora 16.30, aflându-se în stradă, în preajma sectorului de poliție nr.3 al Inspectoratului de Poliție din str.x, mun.Chișinău, fiind în stare de ebrietate, cu intenție directă, urmărind scopul încălcării grosolane a ordinii publice, din motive huliganice, manifestând obrăznicie în loc public, a deteriorat plăcuța informativă cu inscripția „Inspectoratul General de Poliție, sectorul administrativ de poliție nr.3 al Inspectoratului de Poliție Buiucani, mun. Chișinău”, care era fixată pe ușa de la intrare a Sectorului de poliție nr.3, mun. Chișinău, totodată strigând cu voce tare și numind cu cuvinte necenzurate pe toți colaboratorii de poliție, după care a fugit de la locul comiterii infracțiunii, aruncând bucățile de plăcuță pe jos.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul T.Maștalin în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri și stabilirea unei pedepse mai

blânde, sub formă de amendă, indicând că pedeapsa stabilită este prea aspră, în cadrul examinării cauzei inculpatul vina a recunoscut-o integral, s-a căit sincer de cele comise, dându-l a acționat în stare de ebrietate, fiind dependent de consumul de alcool, aflându-se la evidență la dispensarul de narcologie, însă ulterior situația s-a schimbat, acesta a trecut cursuri de tratament, fapt confirmat prin certificate de la dispensarul de narcologie anexate la materialele cauzei, și în prezent duce un mod de viață sănătos, nu mai manifestă acțiuni de agresiune față de societate, astfel, la stabilirea pedepsei instanța urma să aprecieze aceste circumstanțe, ce țin de persoana inculpatului și intențiile acestuia de a-și schimba modul de viață; - la cumularea pedepselor, instanța a adăugat la pedeapsa stabilită parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin sentința anterioară, care a fost contestată cu recurs, fapt ce face imposibilă stabilirea pedepsei definitive, prin cumul de sentințe; - instanța a respins cererea inculpatului privind aplicarea Legii amnistiei, încheiere ce a fost atacată cu recurs, care este numită spre examinare în instanța de apel, fapt ce face imposibilă stabilirea pedepsei definitive prin cumulul de sentințe până la expunerea instanței pe marginea recursului depus.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, a fost respins, ca nefondat apelul declarat de avocat în numele inculpatului.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile lui corect au fost încadrate în prevederile art. 287 alin.(1) Cod penal.

Totodată, instanța a conchis că, prima instanță la aplicarea pedepsei inculpatului D.Dianu a ținut cont de prevederile art. 61 Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a acesteia stipulate în art.7 și 75, de gravitatea infracțiunii, inclusiv că inculpatul a solicitat ca judecarea cauzei să se efectueze în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, fiindu-i redus cu 1/3 termenul pedepsei închisorii.

Referitor la argumentele avocatului, precum că în privința inculpatului urmează să fie aplicată o pedeapsă mai blândă, reieșind din faptul că acesta a acționat în stare de ebrietate, fiind dependent de consumul de alcool, aflându-se la evidență la dispensarul de narcologie, iar în anul 2016 a primit tratament împotriva alcoolismului, nu poate fi temei pentru casarea sentinței.

La fel, instanța a menționat că inculpatul anterior a fost condamnat, însă nu a conștientizat gravitatea faptelor comise, nedorind de a se reintegra în societate și a săvârșit o nouă infracțiune din intenție, astfel, aflându-se în perioada de probațiune, a mai comis o infracțiune împotriva colaboratorilor de poliție care sunt reprezentanți ai statului însărcinați cu menținerea ordinii publice. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului sub formă de închisoare, este una corectă și echitabilă, care indică asupra corectării și reeducării inculpatului.

De asemenea, instanța a apreciat critic argumentul apărătorului referitor la cumularea pedepselor, făcând trimitere la încheierea din 16.11.2016, emisă de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, care, după cum a menționat apelantul, a fost atacată și fiind spre examinare în instanța de apel, fapt ce face imposibilă stabilirea pedepsei definitive prin cumulul sentințelor pronunțate în privința lui D.Dianu, or, de către avocat nu au fost prezentate careva

probe în susținerea celor menționate.

5. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul T.Maștalin în numele inculpatului care, indicând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă, invocând că în cadrul examinării cauzei inculpatul a recunoscut vina pe deplin, s-a căit sincer în cele săvârșite, solicitând examinarea cauzei în procedura simplificată, în baza art. 364 alin. (1) Cod de procedură penală; - inculpatul a trecut câteva cursuri de tratament, în prezent duce un mod de viață sănătos, nu consumă băuturi alcoolice, nu manifestă acțiuni de agresivitate; - la stabilirea pedepsei instanțele urmau să aprecieze aceste circumstanțe, ce țin de persoana inculpatului și de intențiile acestuia de a-și schimba modul de viață, urmând a-i aplica o pedeapsă neprivativă de libertate pentru posibilitatea de a se reintegra definitiv în societate.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 30 ianuarie 2018, a fost admis recursul declarat de avocatul T.Maștalin în numele inculpatului, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției date instanța de recurs a reținut că, la data de 22.07.2016, avocatul T.Maștalin în numele inculpatului D.Dianu, a înaintat recurs la Curtea de Apel Chișinău, solicitând casarea încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25.05.2016, prin care inculpatul a fost anunțat în căutare și aplicată în privința acestuia măsura preventivă sub formă de arest preventiv pe un termen de 30 de zile, cu aplicarea în privința acestuia a arestului la domiciliu, invocând că cauza a fost examinată în lipsa apărătorului. La data de 27.07.2016, prin fișa de repartizare a dosarului, cauza penală a fost repartizată judecătorului E.Cobzac, iar prin decizia din 03.08.2016, a fost admis recursul declarat de avocat în numele lui D.Dianu, casată încheierea contestată și respins, ca nefondat, demersul procurorului cu privire la anunțarea în căutare și aplicarea măsurii preventive - arestul preventiv în privința lui D.Dianu.

La 25.01.2017, în Curtea de Apel Chișinău, a parvenit cauza penală în privința lui D.Dianu, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal, care a fost repartizată aleatoriu judecătorului raportor – S.Teleucă, care face parte din completul de judecată nr.7, din care fac parte și judecătorii E.Cobzac, L.Ouș.

Prin încheierea din 27.02.2017, în legătură cu faptul că judecătorul E.Cobzac nu poate participa la examinarea cauzei în ordine de apel, deoarece se află în circumstanța prevăzută de art. 33 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a dispus constituirea unui nou complet de judecată în următoarea componență: președinte - S.Teleucă, L.Ouș, L.Brînza, care au examinat cauza, însă dispozitivul și decizia motivată au fost semnate de judecătorii E.Cobzac, L.Ouș, S.Teleucă.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2018, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocat în numele inculpatului.

Instanța de apel și-a motivat soluția indicând că, prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine, acest fapt a fost constatat din totalitatea probelor acumulate la cauză, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

La fel, instanța a conchis că apelantul critică doar pedeapsa stabilită inculpatului,

indicând în acest sens că, prima instanță, la numirea pedepsei corect a aplicat prevederile legale, în conformitate cu art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care se caracterizează nesatisfăcător, nu a pășit pe calea corijării, prin fapta comisă a dat dovadă de un comportament neadecvat, dăunător și ostil față de colaboratorii de poliție aflați în exercițiul funcției, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea - recunoașterea vinovăției și circumstanțele care agravează răspunderea – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Totodată, instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare, menționând că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai prin izolarea lui de societate, or, acesta anterior a mai fost condamnat, nu a conștientizat gravitatea faptelor comise, nu a stat pe cale corijării, a săvârșit o nouă infracțiune din intenție, aflându-se în perioada de probațiune, împotriva colaboratorilor de poliție.

Mai mult, instanța de apel a statuat că nu poate fi reținut ca temei de casare a sentinței faptul invocat de avocat, precum că inculpatul a fost dependent de consumul de alcool, era în stare de ebrietate în momentul săvârșirii infracțiunii și că a primit tratament împotriva alcoolismului.

La fel, instanța de apel a conchis că argumentele invocate de avocat cu referire la posibilitatea aplicării amnistiei în privința inculpatului, sunt neîntemeiate, or, inculpatul a fost anterior condamnat pentru infracțiuni grave și a executat pedeapsa cu închisoarea, astfel, fiind incidente prevederile art. 10 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la amnistie nr. 210 din 29.07.2016.

8. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul D.Marinescu în numele inculpatului care, indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel invocând că inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră, fără a se ține cont că acesta a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, are o vârstă încă tânără, considerând că aceasta este o circumstanță atenuantă, conform caracteristicilor are un comportament obișnuit, nu a fost implicat în fapte criminale, era în stare de ebrietate și nu conștientiza acțiunile sale.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul D.Marinescu în numele inculpatului, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

Analizând temeiul dat în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Colegiul reține că avocatul nu este de acord cu pedeapsa stabilită inculpatului, și critică hotărârea instanței de apel numai referitor la pedeapsa aplicată.

Instanța de recurs consideră că motivele invocate de recurent la acest capitol sunt lipsite de temei legal.

Astfel, Colegiul penal relevă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Subsecvent celor expuse, instanța de recurs reține că, instanțele de fond au dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75-77 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de persoana inculpatului, care se caracterizează nesatisfăcător la locul de trai, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, că și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, că anterior a fost condamnat, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului și corect au conchis că corijarea acestuia poate avea loc doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate, iar aplicarea art.90 Cod penal sau aplicarea pedepsei sub formă de amendă, nu va duce la atingerea scopului sus-menționat.

În acest sens Colegiul menționează că, reieșind din textul hotărârilor judecătorești pronunțate, contrar celor afirmate de recurent, circumstanțele la care acesta face referire în recurs, au fost luate în considerare de către instanțele de fond la numirea pedepsei și astfel, argumentele invocate de către recurent nu pot fi acceptate întru casarea hotărârilor judecătorești.

Totodată, Colegiul penal relevă că legiuitorul acordă dreptul instanței, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, de a decide de la caz la caz, posibilitatea aplicării pedepsei vinovatului cu suspendarea condiționată a executării ei și nicidecum nu o obligă în acest sens. În speță, rezultă că instanțele de fond, reieșind din circumstanțele sus menționate, au considerat rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa stabilită, motivându-și soluția adoptată, indicând din care motive au ajuns la concluzia potrivit căreia, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii reale. Or, contrar celor afirmate de către recurent în numele inculpatului, instanța de apel a indicat că față de inculpat nu pot fi aplicate alte pedepse alternative decât cea a închisorii cu executarea ei reală, reieșind din faptul că, fiind anterior condamnat, dânsul a săvârșit o nouă infracțiune din intenție, aflându-se în perioada de probațiune stabilită prin sentința precedentă. Astfel

că, atât prima instanță, cât și cea de apel, și-au motivat soluția referitor la iraționalitatea numirii pedepsei inculpatului sub formă de amendă.

În concluzie, Colegiul penal constată că, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a dat deplină eficiență împrejurărilor cauzei, considerând că acestuia i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă, în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, pedeapsa fiind individualizată conform prevederilor legale, respectându-se și prevederile art.364¹ Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui Dianu Danil, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 august 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu